

Vánoční dopis 2008

Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Velké Lhotě u Dačic

Aj, král tvůj přijde tobě spravedlivý a spasení plný. (Zachariáš 9,9)

Tak zní heslo Jednoty bratrské pro první adventní neděli tohoto roku a je vlastně naznačením smyslu adventu i Vánoc vůbec.

Advent znamená příchod. Křesťané to vždy vnímali jako příchod Božího Syna do tohoto světa k nám. Ano, v Betlémě se narodilo dítě, Syn člověka a Boží Syn zároveň. Bůh v nekonečné lásce k lidem a ke světu se sklonil k této zemi a v Ježíši Kristu přišel mezi nás.

Když si odmyslíme všechnu lidovou poezii Vánoc, která je pěkná a patří k českým Vánocům, ale není nosná pro naši skutečnou víru, je úžasné právě to, že Bůh se ke světu sklonil, že mu svět za to stál, a že se sklonil k člověku. Ke každému z nás. Každému z nás tím říká, že nás má rád, že přišel na tento svět i pro mne či pro tebe.

Advent ale znamená také náš příchod k Bohu. V Ježíši Kristu Bůh sestoupil z nedosažitelných výšin do roviny našeho chápání. Jak jej my přijímáme? Jak k němu přicházíme?

Církev je takové místo, kde se setkávají ti, kteří Pán Ježíše do svých srdcí přijali, aby tu společně očekávali chvíli, kdy „**král tvůj k tobě přijde spravedlivý a spasení plný.**“ Možná ho ale ani nepoznáš, protože přijde „**chudý a sedící na oslu, totiž na oslátku mladém.**“ Církev je jistě plná nedokonalosti a lidských slabostí, protože je tvořena jen lidmi.

Přesto však apoštol Pavel píše: „**Proto ať nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce Božích tajemství. Od správce se nežadá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným. Nevyslovujte proto soudy předčasně, dokud Pán nepřijde. On vynese na světlo to, co je skryto ve tmě, a zjeví záměry srdcí; tehdy se člověku dostane chvály od Boha.**“ (1K 4,1-2;5)

Kde bere Pavel tohle přesvědčení? Je to přesvědčení toho, kdo slouží, tedy služebníka, a toho, kdo udržuje a spravuje Boží tajemství. Nemá na ně patent, ale nechybí mu jedno: věrnost. S věrností je úzce spojena i víra, že to, co bylo jednou zaslíbeno, bude i splněno. Takže, je-li prorokem zaslíbeno, že král přijde a bude chudý a pojedje na oslátku, naplnil to Bůh v Ježíši Kristu. A zaslubuje-li Ježíš Kristus, Boží Syn, že opět přijde, nemáme důvodu tomu nevěřit.

Jen je důležité do té doby zůstat mu věrným. Věřit a v naději vytrvat. „**On zjeví záměry srdcí; tehdy se člověku dostane chvály od Boha.**“

--oOo--

Pořad bohoslužeb:

V adventu každou neděli v 9.00 ve Velké Lhotě a 1.a 3.neděli v měsíci ve Valtínově v 11.00 hod, v obou místech v modlitebnách na faře. Ve V.Lhotě na 1.neděli adventní a ve Valtínově na 2.neděli adventní s vysluhováním Večeře Páně.

Vánoce:

25.12.2008 – Velká Lhota (dolní kostel) v 9.00 hod. s vysluhováním Večeře Páně
Valtínov (kostel) v 11.00 hod.s vysluhováním Večeře Páně

26.12.2008 – Velká Lhota (modlitebna na horní faře) v 9.00 hod.

28.12.2008 – nedělní bohoslužby ve Velké Lhotě

1.1.2009 – Velká Lhota (modlitebna) v 9.00 hod.s vysluhováním Večeře Páně
Valtínov (modlitebna) v 11.00 hod s vysluhováním Večeře Páně

Milé sestry a milí bratři,

Vám všem, kdo budete tento adventní a vánoční dopis číst, přejeme čas požehnaný od Pána Boha, našeho Otce a Pána Ježíše Krista! Kéž je tato doba pro Vás nejen dobou odpočinku a pokoje, ale také přemýšlení a rozvažování o věcech všedních a nevšedních.

Chceme poděkovat všem dárcům, kteří přispěli na opravu věže horního kostela ve Velké Lhotě. Částka vybraná z Vašich darů činí v tuto chvíli již 70.000.-Kč. Jsme za ni velmi vděční. Náklady na rekonstrukci krovu a střechy na věži horního kostela však přesahují milion Kč. I když sbor shání finanční prostředky všemi způsoby, bude vděčen za každý Váš další dar na tuto opravu.

Během tohoto roku jsme se snažili seznamovat veřejnost ve Velké Lhotě, která je stále většinově evangelická, se životem ve sboru prostřednictvím fotografií ve vývěsce. Asi největší událostí byla confirmace dvou confirmandů a naděje, že v příštím roce bude confirmace další. To ale současně znamená, že děti, které navštěvovaly náboženství, pomalu dorůstají. Některé se snad po své confirmaci zapojí do života sboru, ale častěji odcházejí na školy a s velkolhoteckou církví ztrácejí postupně kontakt. Nabídka vyučovat náboženství ve Velké Lhotě ve spolupráci se školou vyzněla bez úspěchu. Je to veliká škoda pro sbor, který po slavné minulosti prožívá období velikého oslabení. Zatímco dědečkové a babičky jsou stále se sborem více či méně propojeni, střední generace povětšinou své kontakty přerušila a nejmladší generaci už neumožňuje je ani navázat. Víme, že Boží dílo na zemi trvá a bude trvat, ale trápíme se tím, že v místě tak promodleném a pro tuto církev významném chybí ti, kdo by jednou štafetu převzali. Prosíme Pána, aby znovu vzbudil i v tomto kraji vyznavače, služebníky a správce Božích tajemství, kteří by vydali počet z toho, co jim Pán dal.

Přesto sbor žije. Kromě confirmace bylo letos ve sboru pokřtěno pět dětí, proběhla jedna svatba a zaznamenali jsme i přístup jednoho dospělého člena do společenství. Žel, počet těch, kteří nás předešli do Boží slávy, byl vyšší.

Nejen tento sbor, ale celá církev je sužována ekonomickými problémy. Restituce, o nichž se před časem tolik hovořilo, neměly církvi v České republice dopomoci k bohatství, ale k možnosti plnit úkoly, které v ní mají. K povinnostem členů církve patří i obětavost jejích členů, neboť církev nemůže žít z grantů a podpor státu, ale z toho, že její členové se na fungování společenství podílejí účastí i finančně, tedy že chtějí, aby ta jejich církev a jejich sbor fungoval, aby byl čistý a upravený. Taková péče o společenství musí ale vycházet ze srdce lidí a z jejich vůle se na ekonomickém životě církve podílet, a to tak, aby pravice nevěděla, co dělá levice. A ochotného dárce miluje Bůh.

Milí bratři a milé sestry, milí příznivci Velké Lhoty, předložili jsme Vám v roce 90.výročí sjednocené Českobratrské církve evangelické několik myšlenek, které i nás jako staršovstvo sboru zaměstnávají. Neztrácíme naději, že Pán Bůh v Ježíši Kristu se přiznává k těm, kdo jsou upřímného srdce. Věříme, že i Vám leží osud ČCE i jejího sboru ve Velké Lhotě u Dačic na srdci. A tak prosíme, ve dnech klidu a pohody Vánoc, kdy oslavujeme příchod vtěleného Božího Syna na tento svět, myslíte na svou církev a svůj sbor i jako na pozemské tělo Kristovo.

„Budme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava, z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se podpírajícími, a bude se v lásce podle toho, jak je každé části dáno.“ (Ef 4,15-16)

Staršovstvo sboru